

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Mf.I.50.011/2020/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Belukács Ferenc ügyvéd (cím) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, a Dr. Nagy Gabriella Katalin ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, munkabér, illetmény és egyéb anyagi juttatás megfizetése iránt indított perében a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság **ügyszám** számú ítélete ellen a felperes által 41. szám alatt benyújtott fellebbezés alapján - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének az állam által előlegezett illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezését megváltoztatja, és kötelezi az alperest, hogy az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására fizessen meg 32 400 (harminckettőezer-négyszáz) forint kereseti és 31 500 (harmincegyezer-ötszáz) forint felülvizsgálati illetéket. A feljegyzett 18 900 (tizennyolcezer-kilencszáz) forint kereseti és 18 500 (tizennyolcezer-ötszáz) forint felülvizsgálati illetéket az állam viseli. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek 15 000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az állam által előlegezett 25 200 (huszonötezer-kettőszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes 2013. április 11. napjától állt munkaviszonyban az alperesnél, nemzetközi gépjárművezetői munkakörben. A munkaszerződés szerint az alperes a minimálbér megfizetését vállalta személyi alapbérként, a felperest külföldi tartózkodásai esetén emellett 40 euro napidíj is megillette. A munkáltató a minimálbér-fizetési kötelezettségének átutalással tett eleget, és minden hónapban aláíratta a felperessel, hogy munkabér, költségtérítés és egyéb juttatás jogcímén járó összegeket átvette és kinyilatkozza, hogy a munkáltató minden juttatást rendezte felé és semmilyen jogcímen igényelt követelése nincs.
- [2] 2014. március 21. napján a felperes külföldi útjáról hazatérve kérte az alperest, hogy számoljanak el, fizesse ki részére a munkabérét és a napidíjat. Ennek a felhívásnak a munkáltató nem tett eleget, ezért a felperes a munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással megszüntette.
- [3] A felperes keresettel fordult a bírósághoz, melyben kérte az alperes kötelezését a 2013. április 11. és május 21. közötti 26 napra bruttó 62 300 forint elmaradt munkabér és 1560 euro napidíj

megfizetésére. Ezen túlmenően hivatkozott arra, hogy a munkáltató 9 hónapig havonta a munkabéréből 35 000 forint társadalombiztosítási járulékot levont, mely jogellenes volt, ezért annak, összesen bruttó 315 000 forint összegű megfizetésére is kérte az alperes kötelezését.

- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte.
- [5] A ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság **ügyszám2** számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1560 eurot és bruttó 377 300 forintot. valamint a ... Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívására 27 000 forint állam által előlegezett költséget és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felhívására 51 300 forint illetéket.
- [6] Az ítélet indokolása kitért arra, hogy a felperes névaláírását tartalmazó átvételi elismervények csak fénymásolatban álltak rendelkezésre, abból az írásszakértő kétséget kizáróan nem tudta megállapítani, hogy az aláírás a felperestől származik, így az alperes nem igazolta az elismervényekkel hitelt érdemlően, hogy a felperes részére a juttatásokat megfizette. Az elsőfokú bíróság igazságügyi könyvszakértői bizonyítást is elrendelt annak tisztázása érdekében, hogy milyen béreket és juttatásokat fizetett ki az alperes a felperes részére, azonban a bizonylati hiányosságok miatt az eredményre nem vezetett. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes felhívás ellenére nem bizonyította, hogy a felperesnek az általa követelt összegeket megfizette.
- [7] Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását és perköltség viselésére kötelezését. Az indokolásban kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság hiányos tényállásból jogilag téves következtetést vont le és indokolási kötelezettségének sem tett eleget. A felperes által hivatkozott jogellenesen levont társadalombiztosítási járulékkal kapcsolatban kifejtette, hogy a kifizető köteles a munkavállalót terhelő járulék bevallására, levonására és befizetésére az 1997. évi LXXX. törvény 12. § (2) bekezdésére és a 2003. évi XCII. törvény 31. § (2) bekezdésére figyelemmel. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a jogszabályokkal ellentétes ítéleti rendelkezéssel az általa már teljesített és befizetett munkavállalói járulékok ismételt megfizetésére kötelezte. Hivatkozott a csatolt 08 jelű nyomtatványra is, mellyel szintén igazolta, hogy levonási-, bevallási- és befizetési kötelezettségének a NAV felé eleget tett. A napidíjak kifizetése vonatkozásában kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem hívta fel az eredeti iratok becsatolására és a terhére értékelte, hogy csak fénymásolt iratokat bocsátott a szakértő rendelkezésére. Utalt arra, hogy az átvételi elismervényeken túlmenően pénztárbizonylatokkal, átutalási megbízásokkal is igazolta, hogy a fizetési kötelezettségének a felperes felé eleget tett.
- [8] A ... Törvényszék **ügyszám3** számú ítéletével az alperes fellebbezését alaptalannak találta, az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 68 400 forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket. Az indokolásban megállapította, hogy a bíróság többszöri felhívása ellenére az alperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget és nem bizonyította az eljárás során, hogy a felperes felé fennálló fizetési kötelezettségeknek eleget tett. Az általa csatolt okiratok nem voltak alkalmasak arra, hogy a könyvszakértő a szakvéleményét elkészítse, annak ellenére sem, hogy a bíróság figyelmeztette a mulasztás törvényes következményeire.
- [9] A jogerős ítélettel szemben az alperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A Kúria az **ügyszám4** számú ítéletével a ... Törvényszék **ügyszám 3** számú ítéletének azt a rendelkezését, amellyel a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság **ügyszám2** számú ítéletének az alperest 62 300 forint

munkabér és 1560 euro napidíj megfizetésére kötelező rendelkezését helybenhagyta hatályában fenntartotta, egyebekben a jogerős ítéletet az elsőfokú ítéletre is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A Kúria az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét 10 000 forint + áfa összegben állapította meg, míg a felülvizsgálati eljárási illeték összegét 50 000 forintban.

- [10] A Kúria az indokolásában megállapította, hogy a rendkívüli perorvoslatnak csak olyan téves jogi álláspont, vagy mulasztás szolgálhat alapjául, amely az eljárás korábbi szakaszaiban is a per tárgya volt, amely kérdéssel a korábban eljáró bíróságok erre irányuló kérelem hiányában nem foglalkozhattak, azzal kapcsolatban jogszabálysértést sem követhettek el. Az alperes fellebbezési hiányosságai alapján a másodfokú bíróság eljárása során nem vizsgálta és nem is vizsgálhatta, hogy az elsőfokú ítélet megfelel-e a jogszabályi rendelkezéseknek, így a másodfokú bíróság az alperest 62 300 forint munkabérben és 1560 euro napidíjban marasztaló elsőfokú ítéleti rendelkezés helybenhagyásáról a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályok megsértése nélkül döntött. Megállapította ugyanakkor, hogy az alperes a 315 000 forintban marasztaló elsőfokú ítéleti rendelkezés helybenhagyását illetően helytállóan hivatkozott a döntés megalapozatlanságára, ugyanis az elsőfokú ítélet indokolásából nem állapítható meg, hogy a bíróság az alperes marasztalásáról milyen jogszabályi rendelkezés alkalmazásával, milyen indokok alapján döntött, és az elsőfokú ítélet hiányosságait az alperes fellebbezésében felhozott kifogásai ellenére a másodfokú bíróság sem pótolta. Az eljáró bíróságok ítéleteiből nem tűnik ki és a rendelkezésre álló bizonyítékokból sem állapítható meg, hogy az alperes mely hónapokban, milyen jogszabályok megsértésével, milyen összegben eszközölt jogellenesen társadalombiztosítási járulék-levonást a felperest munkabéréből, így az érdemi felülbírálatra alkalmatlan.
- [11] A Kúria az ítéletében előírta, hogy az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban fel kell hívnia a felperest, hogy jelölje meg dátumszerűen azokat az időszakokat, hónapokat, amelyekben az alperes jogellenes levonásokat eszközölt a munkabéréből és a kereseti kérelem tisztázása előtt bizonyítás elrendelésének nincs helye. Meghagyta azt is, hogy a bíróságnak fel kell hívnia a felperest a jelen eljárásban alperes által csatolt okiratok áttekintésére és annak megjelölésére, hogy az okiratok közül melyek igazolják a jogellenes bérlevonást, fel kell hívni a felperest az állítása alátámasztására alkalmas bizonyítékok becsatolására, illetve bizonyítási indítványai megtételére.
- [12] A megismételt eljárásban a felperes a kereseti kérelmét fenntartotta és továbbra is kérte bruttó 315 000 forint megfizetésére kötelezni az alperest. A felperes kereseti kérelmének tényállításait, valamint az e körben tett nyilatkozatait módosította és arra hivatkozott, hogy az írásba foglalt munkaszerződés rendelkezéseitől eltérően az alperessel abban állapodott meg, hogy a munkabére ténylegesen az általa levezetett minden kilométer után 30 forint és ennek megfelelően kellett volna hónap végén elszámolniuk oly módon, hogy a megtett kilométerek számát megszorozzák harminccal, ami a havi munkabérét eredményezte volna. Ebből az összegből a munkáltató átutalta a minimálbért, a többi összeget pedig „zsebbe fizette”. Hivatkozása szerint a készpénzben kifizetett juttatásból vont le az alperes 35 000 forintot azzal, hogy azt társadalombiztosítási járulékra kell befizetnie. Tudomásul vette, hogy a minimálbér után az alperes a járulékfizetési kötelezettségének eleget tett, azonban álláspontja szerint a zsebbe fizetett munkabér-elemből a NAV felé befizetést nem teljesített. Igényét 2013. júniustól - 2014. február végéig tartó időszakra terjesztette elő.
- [13] Az alperes továbbra is a kereset elutasítását kérte és viszontkeresetet terjesztett elő az általa a felperes részére a jogerős bírósági ítéletek alapján már megfizetett összegekből 315 000 forint visszafizetésére. A viszontkereseti kérelmét az alperes arra alapította, hogy a ... Járásbíróság **ügyszám5** számú végzésével az alperes, mint visszvégrehajtást kérő visszvégrehajtási kérelmét

elutasította, arra hivatkozással, hogy az ügyben jogerős döntés nem született, a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság hatályon kívül helyező döntése miatt.

- [14] A felperes az alperes viszontkeresetével szemben beszámítási kifogást terjesztett elő. Ennek indokaként hivatkozott arra, hogy 2013. június és 2014. január közötti időszakban 8 hónap figyelembevételével, melyben havi 21 külföldön töltött napot kell számolni, összesen 126 napra járóan 3150 euro napidíj illette volna meg. A viszontkereset állítása szerint jogalap nélkül gazdagodott a 315 000 forinttal, amit azonban az alperes nem bizonyított, mint ahogy azt sem, hogy ebben az időszakban a neki járó munkabért és napidíjat maradéktalanul megfizette volna.
- [15] A ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság **ügyszám.** számú ítéletében a felperes kereseti kérelmét és beszámítási kifogását, valamint az alperes viszontkereseti kérelmét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak 51 300 forint elsőfokú-, 68 400 forint másodfokú- és 50 000 forint felülvizsgálati illetéket. Kötelezte továbbá az állam által előlegezett költség címén 27 000 forint megfizetésére és megállapította, hogy a felperes vonatkozásában le nem rótt 18 900 forint illetéket az állam viseli.
- [16] Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a felperes továbbra sem jelölte meg a Kúria felhívásához igazodóan az elmaradt munkabér-igényét, és a beszámítási kifogás iránti igényét sem igazolta. Az alperes viszontkeresetével kapcsolatban kifejtette, hogy a ... Járásbíróság **ügyszám5** számú végzésével a visszvégrehajtás iránti kérelmét bár elutasította, és az fellebbezés hiányában jogerőre is emelkedett, azonban az csak azért került elutasításra, mert a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eljárása még jogerősen nem fejeződött be. Amennyiben jogerőre emelkedik a jelen ítéleti döntése, akkor folytatható lesz a visszvégrehajtás a felperessel szemben. Önmagában az, hogy a ... Járásbíróság elutasította az alperes visszvégrehajtási kérelmét, nem alapozza meg a felperessel szemben az alperesi viszontkereseti kérelmet.
- [17] Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetnek való helytadást, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Az indokolásban kifejtette, hogy álláspontja szerint a perben nem azt kellett bizonyítania, hogy az alperesi levonása társadalombiztosítási jogcímen történt, ugyanis az alperes volt az, aki azt mondta neki 9 hónapon keresztül, hogy levon a fizetéséből 35 000 forintot társadalombiztosítási járulék címén. Továbbra is hivatkozott arra, hogy minden levezetett kilométer után nettó 30 forint munkabér megfizetésére lett volna jogosult és álláspontja szerint az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy az általa megjelölt 9 hónapban a munkabért és valamennyi részére járó egyéb juttatást megfizetett az ebben az időszakban esedékes napidíjjal együtt. Vitatta, hogy a megismételt eljárásban sem jelölte meg az elmaradt munkabér iránti igényét, kifejtve, hogy határozottan és több alkalommal számszakilag is kimunkálta és a jogcímet is megjelölte. Hivatkozott arra, hogy az állításai igazolására tanúmeghallgatást indítványozott, aki megerősítette az általa elmondottakat, míg az alperes törvényes képviselője a tárgyalásokon nem jelent meg, melyre a bíróságnak nagyobb hangsúlyt kellett volna fordítania. Álláspontja szerint az alperes az alapeljárásban is passzívítással hozzájárult a per elhúzódnásához, a megismételt eljárásban sem működött közre és az alperes szavahihetősége körében kellett volna mindezt a magatartást értékelni. Kifejtette, hogy az elsőfokon eljáró bíróság felhívta az alperest, hogy a 2013. június 1-től 2014. február 28-ig terjedő időre havi bontásban csatolja a bérlistákat, a napidíj-kifizetéseket és a megtett kilométereket, azonban az alperes ezt nem tette meg, holott a számviteli és adótörvények alapján ezeknek az okiratoknak rendelkezésére kellene állnia.

- [18] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet hatályában való fenntartását kérte.
- [19] A felperes fellebbezése megalapozatlan az alábbiak szerint.
- [20] Az ítélet tábla a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 630. § (6) bekezdése, valamint a 2020. április 1. napjától hatályos 8. § (2) bekezdés b) pontja és a 630. § (11) bekezdése alapján a fellebbezést a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III.31.) Korm. rendelet 29. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [21] Az ítélet tábla megállapítása szerint az elsőfokú bíróság a jogvita érdemi elbírálásához szükséges bizonyítást lefolytatta, a felek előadásainak és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetésével és mérlegelésével a tényállást az 1952. évi III. törvény (rég Pp.) 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően helyesen állapította meg, amit az ítélet tábla ítélezése alapjául elfogadott. Helyes az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályok köre és az abból levont jogkövetkeztetése is.
- [22] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes továbbra sem jelölte meg a Kúria előírásának megfelelően az elmaradt munkabér-igényét. Az ítélet tábla ehhez kiemeli, hogy a felperest a bíróság többször - különösen a Kúria hatályon kívül helyező döntését követően - felhívta arra, hogy részletezze, hogy a 315 000 forint megfizetésére irányuló kérelmét mire alapítja. Ezzel kapcsolatosan a felperes elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az alperes társadalombiztosítási járulék címén jogellenesen vonta le a neki járó munkabérből ezt az összeget, azonban csak ismételt felhívásra jelölte meg, hogy ez mely időszakban, konkrétan mely hónapokban valósult meg. A felperes elmulasztotta a keresetét megalapozó tényállítást, ugyanis azt nem fejtette ki, hogy az egyes hónapokban milyen összegű juttatásokban részesült az alperestől munkabér, illetve napidíj címén, vagy az általa hivatkozott 30 forint/km alapú elszámolás alapján és szintén csak többszöri felhívás ellenére, már a megismételt eljárásban nyert tisztázást az, hogy az alperes a társadalombiztosítási járulékot nem a minimálbér után, hanem az azon felül jelentkező, zsebbe kifizetett munkabér-részből vonta le jogellenesen. A felperes ugyanakkor az alapeljárásban nem hivatkozott arra, hogy a munkabére a munkaszerződéstől eltérően alakult, arra csak a megismételt eljárásban és a fellebbezést követően ajánlott fel bizonyítást.
- [23] A felperesnek először a tényállítási kötelezettségének kellett volna egyértelműen eleget tenni és részletezni, hogy hogyan valósult meg a munkabér-megállapodás az alperessel és annak kifizetése, a készpénzes kifizetés az ténylegesen munkabért jelentett vagy munkabért és napidíjat, valamint azt is, hogy hogyan valósulhatott meg 9 hónapon keresztül az, hogy a munkáltató ezt a 35 000 forintot a neki szánt juttatásból levonásba helyezi. Az alperes ebben az esetben került volna abba a helyzetbe, hogy a felperes tényállításaival szemben ellenkérelmét előterjessze és bizonyítási kötelezettségének eleget tegyen.
- [24] Helyesen hivatkozott arra az elsőfokú bíróság, hogy a régi Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállítást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. Ebben a körben az alperes által csatolt bizonyítékok, köztük a felperes által részben aláírt nyilatkozatok szerint az alperes a munkabér és egyéb juttatások kifizetési kötelezettségének a munkaviszony fennállása alatt eleget tett, azt a felperes aláírásával részben igazolta. Így az okirati bizonyítékokkal szemben a felperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy igazolja, a munkáltató pontosan mely hónapban nem tett eleget fizetési kötelezettségének, illetve az

okiratok ellenében sem volt valós a kifizetés teljesítése. Az elsőfokú bíróság indokolásában nem részletezte, hogy TANÚ tanúvallomását mennyiben és miért tartotta megalapozatlannak, azonban tekintettel arra, hogy az eljárás során a felperes részletes tényállítása elmaradt, így erre vonatkozóan a bizonyítás is szükségtelen volt. TANÚ ugyanakkor mint egyetlen tanú állt rendelkezésre csak a perben, aki a felperes állítását igazolta abban, hogy a 9 hónapon keresztül a 35 000 forintot a munkáltató levonásba helyezte, azonban az ítélet tábla jelentőséget tulajdonított annak is, hogy TANÚ tanúkénti meghallgatását megelőzően ő a perben hallgatóságként részt vett és az információit a felperes elmondásából tudta.

- [25] A fellebbezési eljárásban a ... Törvényszék előtt a felperes további bizonyítási indítványt terjesztett elő arra vonatkozóan, hogy igazolja, hogy a felperessel 30 forint/km alapú munkabérben állapodott meg az írásbeli munkaszerződés mellett. Ennek a bizonyításnak a lefolytatását azonban az ítélet tábla szükségtelennek tartotta, tekintettel arra, hogy annak bizonyítása, hogy az írásbeli munkaszerződés ellenére a felperes miben állapodott meg az alperessel bár valóban a felperest terhelte volna, azonban ezzel a bizonyítással az nem nyert volna igazolást, hogy az alperes a munkabérrészt 35 000 forint összegben havonta visszatartotta, levonta volna, illetve azt nem fizette ki részére.
- [26] Az ítélet tábla álláspontja szerint a felperesnek tisztában kellett lennie azzal, hogy amennyiben nem az érvényes, írásba foglalt munkaszerződés alapján történik részére a kifizetés, úgy a zsebbe történő kifizetésről amennyiben semmilyen bizonylatot, átvételi elismervényt nem írnak alá a munkáltatóval, amelyben rögzítésre került volna az, hogy mennyi lenne a neki ténylegesen járó havi juttatás, akár munkabér, akár napidíj vagy egyéb címen és abban nem rögzítik, hogy 35 000 forint levonásra kerül, úgy azt a későbbiekben neki igazolnia szinte lehetetlen, hiszen a kifizetéskor csak a munkavállaló és a munkáltató volt jelen, okirati bizonyíték hiányában így ezt a felperes eredménnyel nem bizonyíthatta. Az ítélet tábla azonban kiemeli azt is, hogy a felperes ebben a körben a tényállítási kötelezettségének sem tudott eleget tenni, végig ellentmondásosan nyilatkozott, a neki készpénzben kifizetett juttatás jogcíméről is, és nem tudta megjelölni azt, hogy milyen összegű juttatás illette volna meg, amiből a munkáltató ezt levonásba helyezte. Míg a keresetében azt állította, hogy a 30 forint/km alapú megállapodás alapján járt neki munkabér, addig a beszámítási igényében már a ki nem fizetett napidíjra hivatkozott. Emellett az ítélet tábla annak is jelentőséget tulajdonított, hogy az alapeljárásban született ítélet egy része (a ki nem fizetett munkabér és napidíj vonatkozásában) jogerőre emelkedett, melyben annak is jelentősége van, hogy az milyen indokolást tartalmazott, milyen tényállásra lett alapítva. Az ítélet tábla megjegyzi mindemellett, hogy a 315 000 forint kifizetését a felperes bruttóban kérte, azonban annak jogszabályi alapját szintén nem jelölte meg, hogy ez mi alapján jár bruttóban és a munkáltatót milyen levonási, befizetési kötelezettség terhelte volna.
- [27] Mindezek alapján az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes további felhívását jogszerűen mellőzte, és a jogi képviselővel eljáró fél hiányos nyilatkozatait a terhére értékelve a kereseti kérelmét és beszámítási kifogását megalapozatlannak találta és elutasította.
- [28] A fentiek alapján az ítélet tábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a fentiekben kiegészített indokolás szerint az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [29] Az ítélet tábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes másodfokú perköltsége megfizetésére, melyet a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján a kifejtett tevékenységgel arányos mértékben állapította meg.

[30] Az ítéletábra észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a feljegyzett kereseti, fellebbezési és felülvizsgálati illetékről tévesen rendelkezett, melyhez a Legfelsőbb Bíróság BH1977.293. számú eseti döntésében megerősítettek szerint a másodfokon eljáró bíróság nincs kötve, ezért azt a régi Pp. 253. § (3) bekezdése alapján erre irányuló fellebbezési kérelem hiányában megváltoztatta.

A perben a feleket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyi költségfeljegyzési jog illette meg. Tekintettel arra, hogy a Kúria az első és másodfokú ítéletet csak részben - a 62 300 forint és az 1560 euro tekintetében - tartotta fenn hatályában, míg egyéb részben hatályon kívül helyezte, így az elsőfokú bíróságnak csak a kereseti illetékről és a felülvizsgálati illetékről kellett volna a peresztesség-pernyertesség arányában határoznia, míg a fellebbezési eljárási illetékről nem.

Megállapítható, hogy a hatályban fenntartott részben a felperes, míg a hatályon kívül helyezett részben az alperes lett pernyertes, így az ehhez igazodó kereseti illetéket ennek arányában kell a feleknek viselni. A 855 000 forint pertárgyérték alapján feljegyzett 51 300 forint kereseti illetékből a terhére rótt összegek (540 000 forint) után az alperes 32 400 forint illeték megfizetésével tartozik, míg a feljegyzett további 18 900 forint illetéket a felperes munkavállalói költségkedvezménye folytán az állam viseli. A felülvizsgálati eljárás illetékét a Kúria 50 000 forintban határozta meg, melyből az alperes annak $315\,000 : 855\,000 = 63\%$ -át köteles viselni 31 500 forint összegben, míg a feljegyzett további 18 500 forint illetéket a felperes munkavállalói költségkedvezménye folytán az állam viseli. A jelen eljárásban

felmerült feljegyzett 25 200 forint fellebbezési illetéket a peresztes felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel az állam viseli.

Debrecen, 2020. június 5.

Dr. Veszprémy Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Tass Edina s.k. előadó bíró,
Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró